

Dobrou noc

Všichni jsme tušili, že tento okamžik přijde. Někteří si to snad odmítali připustit, jiní se možná těšili. Poslední den festivalu Zlomvaz a poslední Obratel jsou za námi. Tedy festival je za námi. A Obratel před vámi na vaší obrazovce. Existuje totiž pouze ve virtuální podobě, a tak bohužel nemůžete listovat jeho černobílými stránkami. Nedá se nic dělat. Ale nebud' me smutní. Všeho moc škodí a v nejlepším se má přestat. A my už opravdu potřebujeme jít spát a dohnat tak spánkový deficit nastřádaný za celý festival. Jubilejní 25. ročník festivalu přinesl obrovské množství různorodých, nejen divadelních zážitků. Navštívili jsme dvě výstavy k významným výročím týkajících se naší školy a našeho státu. Zhlédli jsme mnoho představení z různých koutů republiky, Evropy i světa. O svých dojmech jsme si popovídali na diskuzích a napsali o nich do

zpravodaje. Nocí jsme pluli lodí po Vltavě a topili se v litrech alkoholu a kávy. Občas nás bolela hlava. Někdy z alkoholu, někdy z nezastavitelného smíchu či pláče a někdy z kávy (jednou z nedostatku a podruhé z příliš velkého množství). Ale nejvíce nás bolely oči a prsty od ustavičného civění do monitoru a psaní. Poslední slova na závěr? Snad jen dobrou noc. A vy si hezky počtete.

Marek Pechlát

Mechanismus obsypaný obilím

Ema Šlechtová

Při vstupu do sálu Divadla Na Rejdišti se divák ocitl v již probíhající divadelní akci. Prázdný prostor, z obou stran lemovaný reflektory, zaplňovalo devět performerů z rumunské University of Arts Târgu-Mureș. Pět dívek a čtyři chlapci, rozptýleni v menších hloučcích kolem plátěných bílých pytlů s obilnými zrnky, se soustředěně zabývali sérií nejprapodivnějších činností. Jeden našlapává nohou na zrnka, která se zachytávají na jeho chodidle, a zatímco nohu zvedá ze země, druhý přichycená zrnka sbírá do hrsti. Další sfoukává ze zrnek pomyslná smítka a jiný si je cpe mezi našpulené rty. Celý obraz působí jako pohled do útrobu velkého stroje, kde má každá součástka svou vlastní dílčí funkci.

Hypnotizující pomalost úvodu vystřídala dynamika, chaos a sálající energie. Už nejde jen o mravenčí práci se zrníčky. Kolektivní synchronizované pohyby, skoro připomínající vojenská cvičení, se ve vteřině rozpadají na jednotlivé pohybové epizody odehrávající se najednou v tak rychlém sledu, že se dají jen stěží všechny rozklíčovat. A o čem se vlastně hraje? Tak například motiv souboje individuality se společností je ztvárněn zástupem agresivně pochodujících, pronásledujících jednoho opuštěnce na útěku. Krátká zvuková nahrávka

v angličtině o ženách nebo chlapec a dívka vyměňující si oblečení zase upozorňují na genderovou problematiku. Hledat by se dalo do nekonečna.

Za mě rozhodně patří velký obdiv technice, kterou tvůrci s až neuvěřitelnou lehkostí ovládají. Téměř bez zachvění svalů zvládají širokou škálu fyzicky náročných úkonů včetně „zvedaček“ a stoje na hlavě. Kolektivní duch a zároveň důraz na osobitost každého umožňuje jakoby „zoomovat“ a vybírat si tak, kam zaměřit pozornost. Jenže také někdy méně je více a inscenace by si možná zasloužila ubrat. Během šedesáti minut se toho stane tolik, až z toho jde hlava kolem. Rozhodně se však jedná o silnou podívanou stimulující divákovu představivost.

Inscenace: Augusztus / August

Škola: University of Arts Târgu-Mureș

Autor: Zoltán Balázs

Režie: Zoltán Balázs

Hrají: Brigitta Dőry, Brigitta Erőss, Róbert Fekete, Simon Jáger, Andrea Ivett Lukács, Gáspár Mesés, Viktor J. Szabó, Míra Szilágyi, Lilla Zsenák

Jaro je tady

Veronika Švecová

Studenti 2. ročníku herectví z Katedry alternativního a loutkového divadla DAMU na festivale předvedli ukázkou své práce z hodin pod vedením světoznámého tanečníka, choreografa a performerera Jara Viňarského.

Představení tedy bylo pochopitelně založeno především na pohybu. Dvojice herců neúnavně skákala asi dvacet minut v kuse s takovou lehkostí, že se to zdálo tím nejpřirozenějším způsobem pohybu, načež se při dalších etudách vystřídal i zbytek ročníku. Herci spolu bojovali ve stylu připomínající karate, ale s takovou pozorností, jako by šlo spíše o nějakou strategicko-logickou hru, procházeli se po přehlídkovém mole nebo tančili.

Neodvažuji se z nabitých čtyřiceti minut vyvozovat nějaké obecné téma, a tak alibisticky uvedu jen náměty, které při sledování performance prolétaly hlavou mně. Časté převlékání mužů do ženských šatů a jejich zjemnělý projev jsem chápala jako hledání identity spojené s homosexualitou, jiné scény mi evokovaly motivy vymezování se proti okolí, strach z odsouzení „populární vrstvou“, nemožnost odtrhnout se od milovaného člověka, snaha předvést

se v co nejdokonalejší podobě, která ale svou nuceností nakonec končí v křeči.

Celý kus měl svěží temporytmus doplněný energickou hudbou a hlavně díky bravurní pohybové zdatnosti a charizmatickému projevu herců se zařadil mezi špičku představení, které byly na letošním festivalu ZLOMVAZ uvedeny.

Inscenace: 2+2+2+2+4=11

Škola: DAMU

Režie: Jaro Viňarský

Obsazení: L. Nahodilová, F. Dujda, A. Mensdorff-Pouilly, D. Šafařík, J. Brnula, S. Van Vleet, R. Caldová, J. Vaverka, Š. Dohnálek, E. Valášková, D. Horečný

Agrese v bílém

Adéla Kalusová

Stejně kalhoty, stejné bílé košile, stejné cvičky. Skupina studentů prominentního konviktu H. díky identickým úborům působí jako stádo ovcí, ale nacházejí se zde jedinci, kteří by se rádi nad ostatní povyšovali. Chvilí, kdy se objeví příležitost získat moc, okamžitě využívají.

Přesně tímto způsobem Beineberg, Reiting a Törless využili situaci, aby mohli zneužívat jejich spolužáka Basiniho. Jejich společná podmínka je poměrně jednoduchá. Basini musí splnit každé přání či rozkaz. Po chvíli chlápci ale zjistí, že mít moc a mít absolutní moc je rozdíl. Proto začnou podvádět sami sebe navzájem a snaží se mít Basiniho služby pouze pro sebe. Beineberg chce skrze násilí a ponižování poznat lidskou duši. Reiting může díky nadvládě projevovat své homosexuální sklony. Jinak se k celé situaci staví Törless, který Basiniho nešíkanuje. Svým způsobem mu rozumí, jelikož začátek příběhu je věnován popisu jeho osoby skrze situace odehrávající se s jeho spolužáky, a my se dovídáme, že i on stál na okraji kolektivu. Proto proti Basinimu nepoužívá fyzické násilí, spíše se mu snaží pomoci.

Téma je jasné již při zaznění první věty. Šíkana a násilí. Bohužel nepřesahuje do dalších témat či rovin a zůstává ploché. Zajímavou stránkou inscenace jsou herecké výkony, a to především hlavní chlapecké čtveřice, díky níž je na co se koukat.

Kromě Törlesse jsou všechny postavy spíše karikované, a do příběhu se tak dostává lehká dávka vtipu, která bohužel chvílemi působí nuceně.

Inscenace: Törless

Škola: DAMU

Autor románu: Robert Musil

Překlad románu: Radovan Charvát

Dramatizace/Scéna/Režie: Ondřej Štefaňák

Dramatizace/Dramaturgie: Martin Satoranský

Scéna/Kostýmy: Vojtěch Hanyš

Hudba: Edgar Schwarz

Choreografie: Tereza Sikorová a Tomáš Moravský

Produkce: Vladana Drvotová, Tereza Kaucká, Kristýna Kočová

Hrají: Denisa Barešová, Jindřiška Dudziaková, Magdaléna Kuntová, Anna Peřinová, Kryštof Bartoš, Filip Březina, Kryštof Dvořáček, Vladimír Pokorný, Vojtěch Vodochodský

Vyslechněte Malalu!

Sarah Slavičková

Monodrama holčičky z Pákistánu, která se nebála říct svůj názor. A co my? Jsme se situací v naší zemi spokojeni? Jsme ovcemi nebo Malalou?

Velmi silný krátký příběh je vyprávěn mezi čtyřmi černými stěnami, které slouží jako tabule na psaní a zároveň jsou ideálním prostředkem pro stínohru. V pozadí je zavěšen pouze jakýsi baldachýn z šátků v odstínech červené a vpředu stojí dva mikrofony. Baldachýn představuje domov Malaly - její jistotu a bezpečí. V polovině inscenace se stejně jako její země bortí a slétá na zem. Herečka (Dominika Křážková) s odstupem a zároveň s obrovskou pozitivní energií a něhou ztělesňuje holčičku, která je uvědomělá, laskavá a silná i přes to, že žila pod nadvládou Talibánu a stříleli do ní. Jedním z hlavních témat je vzdělávání a negramotnost v zemích středního východu, kde stát brání dětem navštěvovat školy, což vede k nedostatečné informovanosti o tom, co se děje jinde ve světě. Izolace, ztráta domova a další pro nás nepředstavitelné věci slyšíme z úst holčičky, která chce studovat a bojovat proti krutému nesmyslnému systému.

Jak je napsáno v anotaci: „Malala je děvče, které chce, aby ji někdo

poslouchal!“ Díky srozumitelnému autorskému textu, který je poskládaný z biografie Jmenuji se Malala, se nám otevírá prostor pro porozumění a uvědomění si situace, která není pouze v novinách a televizích, ale děje se tady a teď.

Škola: Akadémiie umění v Banské Bystrici

Inscenace: Malala

Autor: Christina Lambová

Režie: Jakub Mudrák

Obsazení: Dominika Křážková

Aljašská láska podruhé

Lenka Skalická

S textem izraelského autora Yehezkele Lazarova Iglú se na ZLOMVAZU střetáváme již podruhé. V prvním případě byla hra představena v rámci pátečního projektu 3D – třetí rozměr dramatu formou scénického čtení. Tentokrát se jednalo o inscenaci brněnské JAMU.

Obecně největším problémem celé inscenace byl text samotný. Na pozadí sladké love story dvou hlavních postav se autor snaží řešit vážné otázky týkající se rozpadu rodinných vztahů, sexuálního zneužívání dětí a zločinu vraždy. Chvilí má divák pocit, jakoby sledoval romantickou telenovelu. Malý Rafi se už v dětství zamiluje do holky z protějšího domu. Jako studující teenager na ní jednou náhodou narazí na kurzech ruského jazyka. Začne ji sledovat, až se nakonec oba střetnou. Lenni se do něho také zamiluje a ihned spolu odletí na romantický výlet na Aljašku. Pak se však z úst hlavní protagonistky dozvíme, že v nenávisti zabila svého otce sekerou a rázem tu máme žánr hororu. Když Rafi na tuto informaci zareaguje konstatováním, že je sice policista, ale nebude nic řešit, když dělá na dopravním oddělení, máme pocit, že se dramatik už dočista zbláznil.

Inscenace jako celek absolutně nefunguje a schází ji jakékoli dramaturgické uchopení. Působí spíše jako sled jednotlivých obrazů, které na sebe vůbec nenavazují. Chvilí se nacházíme na Aljašce, poté zase v izraelské Kfar Sabě a stejně tak ledabyle zachází inscenátoři i s časovým sledem událostí. V jedné scéně herci představují malé děti, v následující jsou již dospělými. Divák se v této podivné směsici scén ztrácí a po chvíli na jakékoli další nalézání souvislostí mezi nimi rezignuje. Zmatek je korunován pokusem o zcizovací efekt, kdy Matyáš Darnady vyjádří spokojenost s tím, že může na zdejším festivalu vystoupit.

Při sledování se mi na mysl vkrádala otázka, proč takový text vůbec inscenovat a jaké v něm tvůrci spatřují nosné téma. Inscenace Iglú pro mě znamenala jen velký chaos, který postrádal jakoukoliv dramaturgickou koncepci.

Škola: JAMU

Inscenace: Iglú

Autor: Yehezkel Lazarov

Režie: Jiří Liška

Dramaturg: Soňa Mucinová

Scéna a Kostýmy: Dominika Hanzlíková

Hudba: Vojtěch Kříž

Obsazení: Simona Rejdová a Matyáš

Ani vidu ani slechu po štěstí

Vendy Drábková

Poslední „diskové“ představení letošního Zlomvazu se jmenovalo Medeea or about domestic happiness. Pokud vaše angličtina není na velmi pokročilé úrovni, nejspíš jste nestíhali číst anglické titulky. Rumunština je pro českého diváka přirozeně atypická a v kombinaci s rychle artikulovanými dialogy, nebo spíše monology, promluvám výborně rozuměl málokdo.

Osm krásných žen v černých šatech s podvazky se postupně vystřídalo v roli Medeey a snažilo se najít recept na štěstí. Slovo „štěstí“ se vyskytovalo s trochou nadsázky v každé větě, vpravdě možná i bez nadsázky. Ovšem na jevišti divák neviděl záměrně ani špetku štěstí. Muž jako z reklamy na štěstí měl ženu jen jako doplněk, podobně uvažoval i svých dětech.

Ženy se snažily vyrovnat se se vzory z dámských časopisů, když se přesunovaly po scéně za výrazné rytmické hudby, zásadně chodily jako modelky po přehlídkovém molu. Jako Medeea se herečky snažily najít recept na štěstí. Ovšem z jejich dlouhých monologů vyzníval spíše zmar a úzkost než jakákoliv pozitivní emoce. Dokonce ani stopa po naději. Luxusní značky, štíhlá postava, děti, spokojenost lidí okolo, muž, který miluje jen povrchně,

neboť chtěl ženu „číslo jedna“ – v tom snad ani žádné pozitivum objevit nejde.

Zlomvaz před úplným závěrem nabídl velmi vážně myšlené představení. Soukromě děkuju tvůrcům za jejich upozornění, připomnělo totiž, že štěstí hledá každý člověk, i když mluvíme různými jazyky.

Škola: University of arts Târgu-Mureș, Rumunsko

Inscenace: Medeea or about domestic happiness

Autor: Roxana Marian

Režie: Monica Ristea & Elena Pirea

Hrají: Dragan Andreea-Claudia, Druhora Cleopatra-Loredana, Florea

Drago 葯-Georgian, Ghiurco Carmen-Adriana, Pop Iulia-Andreea, Soos

Edina-Gizella, Lorena R 莽pea, Haja

Alexandra-Maria, Valdelvira Garcia Alba

Frustrující samota

Inscenace V samotě je setkáním dvou mužů, dvou performerů na holé scéně ozářené pouze tlumeným světlem. Pomocí částečně předem nazkoušené, částečně improvizované herecké akce a anglického textu hry V samotě bavlníkových polí mezi sebou rozvíjejí vztah a dialog.

Existenciálně laděný text je doprovázen různými pohybovými kreacemi. Tempo řeči i tance se proměňuje. Pohyby jsou jednou pomalé, nepravidelné a rozvolněné, podruhé bleskově rychlé a až strojově přesné a mechanické.

Problémem zůstává významová rovina. Pohyb sám o sobě působí víceméně náhodně. Jednotlivé obrazy na sebe příliš nenavazují a divákovi nenabízí žádný klíč k přečtení. Zprvu je pohyb doprovázen textem, a tak je možné se soustředit na něj a hereckou akci vnímat spíše jako neilustrativní a abstraktní doprovod. Když se text po první polovině z představení vytrácí, divákovi už nezbývá než sledovat pouze práci herce s materiálem vlastního těla, které postupně obnaží. Po čase se fakt, že neexistuje žádná jiná možnost než si do sledovaného dosazovat vlastní významy, stává poněkud frustrující a pocit, že představení se s divákem nesnaží navazovat žádný kontakt, je stále silnější.

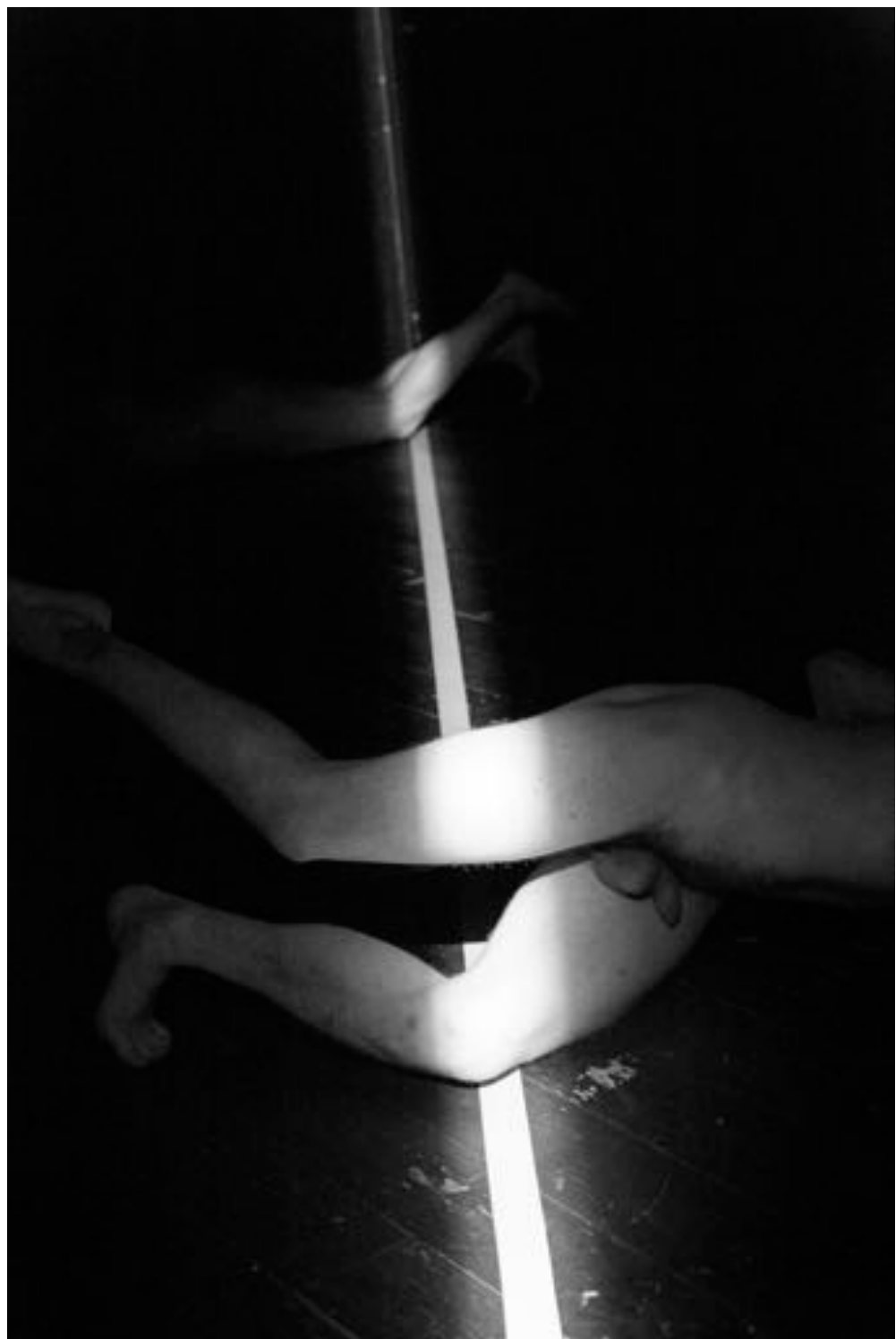
Inscenace: V samotě

Škola: JAMU

Autor: Bernard - Marie Koltés

Režie: Martin Hodoň

Hrají: František Maňák, Mark Kristin Hochman

V měsíci lednu se uskutečnily prezidentské volby, ve kterých zvítězil ve druhém kole Miloš Zeman a o dva měsíce později v Rusku Vladimir Putin.

Měsíc únor patřil především zimním olympijským hrám v jihokorejském Pchjongčchangu, ale za zmínku také stojí fakt, že z amerického mysu Canaveral odstartovala v současnosti nejsilnější raketa Falcon Heavy.

V únoru širokou veřejnost šokovalo zavraždění slovenského investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky.

Tisíce studentů z vysokých a středních škol a dalších institucí, se zúčastnily výstražné studentské stávky Vyjdi ven na obranu ústavních hodnot, která se konala 15. března. Ještě toho měsíce zahájila Česká televize digitální televizní vysílání ve standardu DVB – T2.

V dubnu odešel na věčné časy filmový režisér Miloš Forman. Adéla Kalusová oslavila 21. narozeniny a Středočeský kraj postihla nemoc šílených krav.

Na začátku května se celá republika i Evropa, a dokonce i svět přijely podívat na jubilejní ročník festivalu Zlomvaz.

Adéla Kalusová

English summary Day 4

The theatre portion opened with Zlomvaz's second presentation of De hogeschool van de kunsten and The Neighbors Think Nobody is Here, followed by a motion performance August. Next up was $2+2+2+2+4 = 11$ with Jaro Viňarský, an open session of the second year acting class of Department of alternative and puppet theatre. Then, Malala, a production inspired by a Pakistani girl and her story of the youngest Nobel peace prize laureate. Fourth year students of the Department of dramatic theatre revealed one of their graduate productions, Törless. We also got to see the second interpretation of Iglú, presented first on Friday by DAMU students, and today by students of JAMU. Medeea or about domestic happiness came to Zlomvaz all the way from Romania. Medeea sought the recipe for happiness and failed, not leaving the audience with a lot of positivity to take away from the day's last production. Meanwhile auteur production entitled V samotě graced the audience with an abundance of male nudity.

As a part of the theatre section Horizons, visitors could still attend the Vzink Zlomvazu and Průzor. As for workshops, Basics of acting in front of a camera and Acting with the Inner Partner, were available.

Other parts of the programme were the ongoing concerts in Mirror chapel, where musicians of HAMU dazzled the audience, acoustic concerts on the roof of DISK, and projections of films by young filmmakers of FAMU.

And that's it.

Hopefully everybody survived the afterparty in good health and will remember Zlomvaz fondly. See you all next year.

Tiráž

Šéfredaktor a svačinář
Vendy Drábková

Šéfredaktor a
příteřkyně korektora
Lenka Skalická

Šéfredaktor a someliér
Adéla Kalusová

Šéfredaktor a překlad
Veronika Švecová

Šéfredaktor a sazeč
Marek Pechlát

Korektura
Aleš Roll

Fotograf
Oskar Helcel

Překlad
František Černý

Manažer festivalu
Jáchym Vreclon
jachym@zlomvaz.cz
+420 731 666 974

PR a marketing
Kristýna Kočová
kristyna@zlomvaz.cz
+420 724 918 718

Hlavní přehlídka
Helena Bartošová
helena@zlomvaz.cz
+420 773 975 773

Hlavní přehlídka
Tereza Kaučák
program@zlomvaz.cz
+420 725 315 019

Offprogram
Anna Chlíbcová
anna@zlomvaz.cz
+420 732 612 126

Offprogram
Adam Svoboda
adam@zlomvaz.cz
+420 737 390 812

Obzory
Johana Urbanová
johanka@zlomvaz.cz
+420 775 140 796

Finance
Emilie Formanová
emilie@zlomvaz.cz

Guest service
Marianna Cimburová
guest@zlomvaz.cz
+420 737 838 284

Pedagog. supervize
Michal Lázňovský
michal.laznovsky
@damu.cz

Použitý písmo
Nuckle

Celý festival děkuje všem sponzorům, podporovatelům a přátelům, obzvlášt pak firmě Tisk-kvalitně.cz za pěkný merch, hostelu Ritchie's, hostelu APlus, a v neposlední radě patří velký dík Divadlu DISK, ve kterém denně hrajeme.

Děkujeme nastokrát.

Děkujeme za podporu

Státní fond kultury ČR

	Adéla K.	Lenka S.	Vendy D.	Marek P.	Veronika Š.
Didaskálie	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆
Iglú	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆
J+M	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Jeden kus za 13,- Kč	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Kyjiv	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Malala	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Médea ...	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Otesánek	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Pea	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Rádio 20 000 židů	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
V samotě	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆	☆☆☆☆☆
Taxi	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Thunder	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Törless	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
Zářez	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
☆☆☆☆☆	Opak dokonalosti	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆	★☆☆☆☆
★☆☆☆☆	Spíše opak dokonalosti
★☆☆☆☆	Krůček od opaku dokonalosti
★☆☆☆☆	Ami dokonalé ani opak dokonalosti
★☆☆☆☆	Krůček od dokonalosti
★☆☆☆☆	Dokonalost

AZ
V M L
O

